

Naročnina listu: --
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . „ 5—
 Četrť leta . . . „ 250
 Mesečno . . . „ 1—
Zunaj Avstrije: ---
 Celo leto . . . „ 15—
Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vin.
 od 6 redne petitvrste: pri
 večkratnih oznanilih velik
 — popust. —
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravljanje: Maribor
 Roroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Nov uspeh proti Lahom.

Italijani obstreljevali zopet Gorico. — Novi vpoklici v Italiji. — Italijani hočejo Trst in Reko. — Italijanska kavalerija za Francijo. — Boji na ruskem bojišču. — V Verdunu ogenj. — Novi „rdeči papež“.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo

Uradno se razglša:

Dne 25. marca.

Rusko bojišče.

Severno-izhódno od mesta Burkanov ob reki Strypa so udrti honvedski oddelki, ki so odbili močan ruski napad, v sovražne streleške järke in so razdejali obrambne naprave.

Italijansko bojišče.

Nič novega.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Dne 26. marca.

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

V ruskih poročilih opisani boji pri Lataczu ob Danjestru so bili samoumevno le praske prednjih straž. Na naši strani se je šlo za poizvedovalne čete, ki se morajo umevno vrniti v glavno postojanko, kadar prodirajo močnejši sovražni oddelki; napraviti napad na glavno postojanko armade generala Pflanzer-Baltina Rusi v zadnjih tednih sploh niso poizkušali.

Italijansko bojišče.

Sovražna artilerija je obstreljevala Doberdobsko gorsko planoto, ozemlje Fella in posamezne postojanke na tirolski bojni črti.

Izhodno od prelaza Plöcken so naše čete udrtle v italijansko postojanko.

Pri kraju Marter v dolini Sugana je bil sovražni napad odbit.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Dne 25. marca.

Francosko bojišče.

Položaj se včeraj ni bistveno nič spremenil. V ozemlju Moze so se vršili živahni artilerijski boji, tekom katerih je bil Verdun tako močno obstreljevan, da je mesto začelo goreti.

Rusko bojišče.

Zahodno od mesta Jakobstadt so Rusi potem, ko so vrgli v borbo sveže sibirskie čete, in po močnem artilerijskem ognju, znova pričeli napadati. Napad se je pod velikimi izgubami izjalovil. Manjši sunki so bili južno-zahodno od Jakobstadta in južno-zahodno od Dvinskega brez posebnega truda odbiti. Ravnotako so ostali vsi, tudi opetovani ponočni napadi sovražnika proti naši fronti severno od Vidzyja popolnoma brezuspešni. Dalje proti jugu v okolici Naroškega jezera se je sovražnik omejil na artilerijski ogenj.

Balkansko bojišče.

Pri ponovnem letalskem napadu je bil sovražni zrakoplov v zračnem boju sestreljen in je padel med obojestranskima črtama na tla, kjer ga je artilerijski ogenj uničil.

Dne 26. marca.

Francosko bojišče.

O francoskem bojišču prinaša nemško uradno poročilo podatke o manjših spopadih na različnih točkah. O boju pri Verdunu pravi samo: „V Argonih in v ozemlju Moze je doseglo artilerijsko delovanje zopet veliko silovitost.“

Rusko bojišče.

Rusi so včeraj svoje napade na območje pri Jakobstadtu in severno od Vidzyja zopet obnovili. Več sunkov tekom dneva južnozahodno in južno od Dvinskega se je že v veliki oddaljenosti od naših zaprek po našem ognju preprečilo. Proti naši fronti severozahodno od mesta Postavy ter med Naroškim in Višnjijskim jezerom je sovražnik po noči zopet brezuspešno in pod velikimi izgubami pričel z borbo. Severnozahodno od mesta Postavy smo ujeli 1 častnika in 155 mož.

Tri pomorska letala sestrelili.

Nemci so dne 25. t. m. sestrelili na otoku Sylt tri angleška pomorska letala, ki so hotela bombardirati letalsko postajo v severnem Šlezvigu.

General Mackensen v Carigradu.

General Mackensen je sultanu prinesel maršalsko palico, ki mu jo je podelil nemški cesar. Carigradskim Nemcem, ki so Mackensena slavili, je general odgovoril: Ljubi Bog je bil z menoj, ostalo so naredili moji vojaki.

Novi „rdeči papež“.

Papež je namesto umrlega kardinala Gottija imenoval za prefekta kongregacije de propaganda fide, poljudno za rudečega papeža, kardinala Dominika Serafini.

Za dualizem.

Na sestanku ogrskih in nemških avstrijskih poslancev na Dunaju se je dne 26. t. m. v uvodnih govorih proslavljajal dualizem.

Kaj pa mi Slovenci?

(Piše deželni odbornik dr. Verstovšek.)

Vsi nemški listi že sedaj razpravljajo o bodočnosti Avstrije in dajejo navodila k preustrojitvi naše države. Po našem mnenju je vse to pisarjenje in razmotrivanje le prazno ugibanje. Položaj za prenovljeno, okrepljeno skupno Avstrijo bo podan šele s trenutkom, ko bodo sklenjena mirovna pogajanja. Takrat bomo šele lahko računali z dejanskim stanjem

in na podlagi dejanskih razmer bomo zamogli podati novi Avstriji primerno sliko in jo tudi primerno preustrojiti.

Iz teh razlogov se tudi naše slovensko časopisje dosedaj ni bavilo mnogo s temi vprašanji, zlasti ker med vojsko ni dobro tiščati v ospredje politične zadeve, ki tudi pri veliki večini ne vzbujajo zanimanja. Vseh oči so vendar obrnjene na razna bojišča, vseli misli spremljajo vedno naše hrabre slovenske junake na bojišču, dan za dnevom želimo, upamo in pričakujemo uradnih vojnih poročil, se jih veselimo, in se radujemo nad hrabrostnimi čini slovenskih mož in sinov.

Edino glasilo nemških listov nas silijo, da se že sedaj oglasimo, zlasti ker postajajo nekateri Slovenci, ki čitajo načrte nemških strank, nekako malodušni. Slovenski narod kakor tudi hrvatski narod pač nimata nobenega povoda, da bi se tresla po vojski za svoj obstoj; storila sta vse in bodeta zastavila svoje moči do zadnjega moža, samo da se reši ogrožena Avstrija pretečih sovražnikov. Že to dejstvo, ki je priznано iz vseh odločilnih najvišjih vojaških in oblastvenih krogov, nam mora dajati pogum, da ne obupamo nad svojo usodo, če se še toliko piše in riše v listih. Odločevale bodo po vojski le višje oblasti in vlada, ki bode morala po pravičnosti deliti plačilo vsem, ki so junaško prelivali kri za zemljo, katero je hotel ugrabiti kruti sovražnik. Pravičnosti teh odločilnih činiteljev zaupajo svoj narod hrabri slovenski vojaki na bojišču, slovenski stanovci, slovenski možje, žene in otroci, ki so ostali doma in rešujejo z požrtvovalnostjo in natančnostjo vse naloge, ki jih mora izvrševati skupna država, da vstraja do uspešnega konca.

Pravičnosti pričakujemo pa tudi od naših sodržavljanov Nemcev, s katerimi se borimo ramo ob ramo, s katerimi si delimo vsa gorja in se veselimo skupno nad vsemi zmagami. Ali bi ne bila velika nespetnost, če bi se po vojski zopet prepirali med seboj zaradi vprašanj, ki so malenkostna nasproti nalogi, ki jo bomo morali reševati skupno? Ali naj zaradi nekaj šol ob meji, zaradi nejednakopravnosti v uradu in šolah, radi nekaj krajev ob meji trpi velika stavba, katero hočemo skupno sestaviti, da podamo državi mogoč temelj za vse čase? Ni čuda, da potemtakem vznemirjajo že sedaj razne vesti nemških listov slovenske kroge.

„Tagespost“ razmotriva v sobotni številki bodoči notranji položaj. Pisatelj odklanja vsako misel na uresničenje programa krščanskih socialcev po razširjanju deželnih avtonomij in noče slišati o zahtevah socialnih demokratov, ki trdijo, da se zamore napraviti mir med narodi le na podlagi narodne avtonomije, katero prizna le Poljakom iz očitnega namena.

Kako pa naj rešimo v Avstriji, v kateri biva toliko narodov, zagonetko in podamo skupni državni obliko, s katero dosežemo notranji mir? To vprašamo tiste kroge, ki odklanjajo vsako sporazumljenje na podlagi primernih in vsakemu narodu pristojećih pravic.

Srednjo Evropo, zlasti Nemčijo in Avstrijo, čaka po vojski še veliko dela in napora. Naši sovražniki, posebno Angleži in Francozi, že sedaj kujejo na-

erte, kako bi države srednje Evrope tudi po vojski o-virali vsaj v gospodarskem oziru. Ti gospodarski bo-ji bodo težavni; premagali jih bomo le, če bodejo delovale skupno vse sile, če bodo vse razne skupine nastopale kot celota. Iz tega vidika moramo tudi mi Slovenci in Hrvati, ki želimo mogočno Avstrijo, v marsikaterem oziru pozdravljati vsako stremljenje po zbiranju skupnih moči, če se tudi ne skladamo doce-la z Naumannovimi predlogi o „Srednji Evropi.“ Te moči bodo pa delovale le ednotno, če bodo narodi med seboj zadovoljni, če bode notranji mir.

Najvažnejšo vlogo v skupini „Srednje Evrope“ bodo morali prevzeti Slovenci in Hrvati na jugu, ki so najzanesljivejši steber Habsburžanov. Ti so že po svoji legi, po svoji kulturi, po svoji sorodnosti pokli-cani, da spajajo in vežejo Nemce z balkanskimi na-rodmi, ki pridejo pod avstrijsko žezlo. Slovenci in Hr-vati bodo nekaka vez med narodi na severu in naro-di na Balkanu. Zato je pač samoobsebi umevno, da je le v korist velike skupine osrednjeevropske, če se tema dvema narodoma v svrhu njih visoke naloge v novovstali Evropi podeli posebno izjemno stanje, ki ne bode vzbujalo niti proti Nemcem na severu, niti proti narodom na Balkanu nobenega nesporazumljen-ja. Da sta pa ta dva naroda tudi zmožna rešiti to na-logo, o tem ni dvoma, ker nista tuja niti Nemcem ni-ti Slovanom na jugu. Pasti pa morajo prej vse za-preke skupnega delovanja med Slovenci in Nemci, odstraniti se morajo vse ovire, ki bi dovedle do ne-sporazumljenja in kalile medsebojni mir. To se lahko doseže in se mora doseči, saj je to, kar nas loči, na-sproti velikim skupnim težnjam le malenkost. Pravic-no načelo „Vsakemu svoje“ edino bode očistilo ozra-čje in odstranilo med obema narodoma, Nemci in Slo-venci, nesporazumljenje in medsebojno nezaupnost.

Razburljivi dogodki v nem-škem državnem zboru.

V seji nemškega državnega zbora dne 24. mar-ca je prišlo pri razpravi o začasnem proračunu do ze-lo razburljivih prizorov. Ko je državni tajnik dr. Helfferich poročal o ugodnem uspehu 4. vojnega po-sojila in je izjavil, da je Nemčija odslej zopet za pol leta preskrbljena z denarnimi sredstvi za vojsko, so zastopniki centruma, nacionalnoliberalne in konser-vativne stranke izjavili, da glasujejo za začasni pro-račun. Poslanec Scheidemann je kot zastopnik veči-ne socialdemokratskih poslancev izjavil, da bo večina njegovih somišljenikov sicer glasovala za začasni pro-račun, a da si pridržijo pravico svobodne sodbe o gla-vnem proračunu. Poslanec Haase je v imenu nezado-voljne socialdemokratske manjšinske struje izjavil, da ne more glasovati za proračun, ker je vlada kriva, da so se razmere glede preskrbovanja prebivalstva z živili tako poslabšale, da je nastopila v širših ljuds-

kih krogih lakota. Predsednik je poslance opozarjal, naj se omeji na predmet. Poslanec Haase pa je še nadalje kritikoval postopanje nemške vlade in je iz-javil, da narodi vseh dežel željno hrepenijo po miru. Če bo vojska trajala še dalje, bo Evropa obubožala. Predsednik je nato med hudim truščem in vriščem Haaseju odtegnil besedo. Tudi večji del socialnih de-mokratov se je zavzel zoper Haaseja. Zbornica je na-to zaključila razpravo in je izročila začasni prora-čun proračunski komisiji. Haase še ni miroval. Izja-vil je, da so le tisti pravi domoljubi, ki po 20meseč-nem bojevanju želijo in delujejo na to, da bi se dose-gel med narodi sporazum. V tem hipu pa je skoraj vsa zbornica, celo nekateri Haasejevi somišljeniki, završala nad njim. Slišali so se klici: „Izdajica! Izdajalec domovine!“ itd. Zbornica je nato sprejela začasni proračun v drugem in tretjem bra-nju.

Premog in vojska.

Včasih so rekli: za vojsko je treba prvič de-narja, drugič denarja, tretjič denarja. To seveda ve-lja še dandanes, ker je še vedno denar sveta vladar. Pa v naših časih, moram reči, da je za vojske treba tudi prvič premoga, drugič premoga, tretjič premoga. Brez premoga ne moreš voditi velike vojske. Sila, ki jo povzroča premog, je ogromna. 146 milijonov konj-skih sil, ki jih proizvaja premog, stoji v človekovi službi. Ta sila vozi na bojišče vojake, strelivo, živi-la, in goni ladje proti sovražnim bregovom.

Iz premoga se v ognju z zaprtim prostorom — v suhi destilaciji — proizvaja mnogo snovi, ki so po-trebne za vojno, tako bencol, kot nadomestilo za ben-cin, ki ga nam zadržujejo sovražniki dovažati iz tu-jine. Bencol goni avtomobile, ki v sedanji vojski ig-rajo tako važno vlogo. Tako so Nemci v par urah na nekaj tisoč avtomobilih postavili veliko armado pred Lüttich in ga hitro vzeli, skoro preden so se branil-ci tega zavedli. Pri destilaciji dobimo iz premoga tu-di koks, ki se rabi pri ožiganju rudnin, železa itd. Iz tega pa zopet dobimo snovi za topove, možnarje, granate, šrapnele, patrone, torpede in druga sreds-tva za vojskovanje.

Sto in sto organskih zvez nastaja, ako z desti-lacijo premoga dobimo teer in ga uporabljamo. Iz te-ga se dobi glavno barvilo za sivo vojaško obleko, od tod dobivamo toluol, čigar nitrat — nitrotoluol — je oni ognjeni duh, ki piha iz topov grozna streliva. Od tod dobivamo tudi parafin, s katerim napajajo papo, da se ohranijo našim vojakom v vojnih jarkih stene suhe. In koliko desinfekcijskih sredstev, zdravil in vojnih potrebščin je še, ki se dobivajo tem potom iz premoga.

Toda nam že to, kar smo dozdaj navedli, popol-noma zadostuje, da vemo, koliknega pomena je pre-mog za vojsko, da kakor brez denarja, tako tudi brez premoga ni mogoče voditi vojske. Zato pa je gotovo zanimivo vedeti, kako je s premogom pri nas in pri naših zaveznikih, in kako je z njim pri naših vojnih sovražnikih. Takoj lahko povemo, da v tem pogledu stoji stvar za nas prav ugodno.

Po najnovejših proračunih ima Avstrija nagro-

madenoga premoga v raznih premogovnikih blizu 40 milijard ton boljšega in 15 milijard srednjega premo-ga. K temu prištejemo še v Bosni okoli 30 milijard in na Ogrskem 15 milijard. Ker so naši premogovniki od vojske oddaljeni, zato se povsod vrši redno delo, kakor v mirnem času. Da tu ali tam, posebno za za-sebno porabo, zmanjka premoga za kak dan, temu je krivo le to, ker je morda manj delavcev po jamah, kakor v mirnem času, posebno pa, ker zmanjka več-sih železniških vozov za prevažanje premoga. — Še bolje nego Avstrija, je s premogom oskrbljena Nem-čija. Zakladov premoga cenijo na Nemškem blizu 166 milijard ton, in sicer velja to še za sto in stoletja. A tudi tukaj se redno dela v jamah tudi sedaj v vojs-kinem času.

V primeri z nami, ki smo nakopali leta 1913 črnega in rujavega premoga 54.000.000 ton, so ga Ru-si v tem letu dobili 30.000.000 ton, zato večkrat čuje-mo, da je na Ruskem mnogokrat veliko pomanjkanje premoga. Radi tega je bil večkrat ustavljen ali zmanj-šan promet na železnicah, in v Petrogradu zelo var-čujejo s plinovo kurjavo. Tem občutnejše se čuti v Rusiji to pomanjkanje, odkar so izgubili vsled vojs-ke premogove revirje na Rusko-Poljskem.

Se večja nego v Rusiji, je za premog sila v I-taliji. Ker ni premoga, so morali ustaviti na Laškem vsaj deloma promet po železnicah; posebno je omeje-no tudi razsvetljevanje ulic po laških mestih. Poči-vati morajo velika obrtna podjetja, tudi podjetja za pridobivanje žveplene rude v Siciliji. In če se vprašamo, zakaj se tako malo sliši o laški mornarici, te-ga ni kriv le strah pred našimi podmorskimi čolni, a temu je še bolj krivo pomanjkanje premoga. S tem se tudi Lahi tolažijo, češ, če bi mi imeli dovolj premo-ga, bi bili Adrija in Albanija že davno naši. Italija je rabila premoga povprečno na leto 9.000.000 ton, ki jih je dobila iz Nemčije in iz Angleške.

Ko je ententa prigovarjala, naj se postavi Ita-lija na njeno stran, ji je Angleška obljubila, da jo bo oskrbovala s premogom; da je Laška napovedala še vojsko Turčiji, zato je dobila od Angležev 2000 ton premoga; za napoved vojske Nemčiji bi bili Angleži seveda bolj radodarni. Angleži je že oddavna vajen delati kupčije s srebrnimi kroglicami in s črnimi dija-manti. V rusko-japonski vojski so Angleži za hrbtom svojih rumenih zaveznikov drago prodajali premog Rusom. Ko so se Japonci radi tega pritožili, so jim Angleži odgovorili: Po isti ceni ga dobite tudi vi. A sedaj dela Anglež dobike s premogom na Laškem. Daje ga Lahom ravno za sproti, cena pa je že deset-krat tako visoka, kakor je bila v mirnih časih. Tem potom so Angleži že davno z obrestmi vred nazaj do-bili milijone, ki so jih bili sipali po uredništvih laš-kih listov za prireditvev demonstracij po laških mestih in za vojne pesmi zloglasnemu d'Annunziu. Iz dvojnega razloga pa Angleži Lahom strežejo s pre-mogom le za silo. Prvič zato, ker Italija še vedno ni napovedala vojske Nemčiji, in drugič zato, ker je pot po morju s premogovnimi ladjami zaradi podmorskih čolnov zelo nevarna. In pot od Kardiffa do Brindizi-ja je zelo dolga.

Silo za premog čutijo posebno tudi v Parizu. To mesto moderne luči se je v sedanji vojski odelo s temo zaradi nevarnosti pred Zeppelinji, posebno pa zaradi pomanjkanja premoga. Na premogu najbolj bogati francoski kraji na severu, kakor tudi bogati belgijski premogovniki, so v nemški oblasti.

Kako tesna je zveza med vojsko in premogom,

LISTEK.

Predsednik Poincare v strelskem jarku.

Predsednik francoske ljudovlade Poincare ima navadno, da prav pridno obiskuje vojake na bojišču, in v strelskih jarkih. Tudi dne 19. in 20. marca je obiskal vojake na bojni črti pri Signai de Xon, za-hodno pri Pont-a-Mousson in pred jo obrambno črto pri Nancy, Raon, L'Etape, Badonviller in pri Baccaratu. Prefečeni torek, dne 21. marca, zjutraj se je vr-nil v Pariz.

Pariški list „Cri de Paris“ piše dokaj posmehljivo o izletih, katere napravlja predsednik republike Poincare na razne dele bojne črte. List piše:

„Ti obiski ne pridejo prav nič nepričakovano, naj si misli o tem Poincare kar koli boče, čeprav jih nikomur ne naznani. Že tri dni pred prihodom pred-sednika na fronto se čudijo naši „poilus“ (vojaki z dolgimi bradami na fronti), če vidijo v strelskih jar-kih v drugi vrsti nekaj visokih častnikov generalne-ga štaba, katerih sicer nikdar ne vidijo. Tudi se na-ši vojaki poprašujejo, zakaj da sedaj dobe svežo sla-mo in osnažene odeje, nadalje, da dobivajo nenavad-no boljše hrano in končno povelje, da morajo odstra-niti iz strelskih jarkov vso nesnago, blato in vodo, katera se je v njih nabrala, kar pa ni nemala na-loga.

Predsednik Poincare in njegovi spremljevalci se vedejo na svojih obiskih zelo uljudno. Reči se pa mora, da večina francoskih vojakov Poincareja niti ne pozna, vrhutega jim je pa še strogo zapovedano, da morajo opravljati svoja razna dela nemoteno in ne

meneč se za visoki obisk. V pričetku vojske je nosil Poincare na glavi prav priprosto čepico, sedaj pa že pride vselej z visoko modro pobarvano čelado na gla-vi, ki bi ga naj varovala pred morebitnimi drobei v strelske jarke padajočih granat. Sicer je pa oblečen v temno-sivo lovsko obleko, kratkimi, do kolen sega-jočimi hlačami, s prirostitimi čevlji, zaviti v visok črn plašč. Ker Poincare in njegovi spremljevalci-častniki navadno niso oblečeni po vojaški, vojaki Poincareja tudi ne spoznajo.

Če nagovori Poincare tega ali onega vojača, mu odgovori vsak vojak, le da bi ne rekel kaj napa-čnega, sledeče: „Da, gospod general“, kar se Poin-careju zelo dopade. Pred nedavno je po obisku Poi-ncareja vprašal general de Laugle vojača iz Breitagne: „Ali si že videl kedaj predsednika republike?“ — „Se nikdar, gospod general“, mu odvrne vojak. — „Motiš se, vidiš si ga ravnokar. Na tvoj pozdrav ti je odzdravil z besedami: Dober dan, moj mladenič!“

V nekem bližnjem strelskem jarku se je naha-jal vojak iz Pariza, ki je stvar pogodil veliko boljše. Ko je šel predsednik in njegovo spremstvo mimo nje-ga, je zaklical: „Živela Lotaringija!“ Poincare se je bolesto-otožno nasmešnil.

Domoljubni „poilu“, ki se sedaj nahaja v jar-ku na fronti, je še bil pred dvema mesecema član pa-riške cenzure. Neizprosní vojni minister Gallieni ima na vesti, da je moral simpatični Parižan zamenjati Anastazijo z Rozalijo (Anastazijo zovejo v Franciji cenzuro, bajonet pa Rozalijo).

Potovanja predsednika na fronto nimajo navad-no nobenih slabih posledic za vrhovno armadno po-veljstvo, pač pa je veliko slabše, če obišče strelske jarke kak član parlamenta, ali kak parlamentarec. Najhuje se boje Clemenceau-a, katerega zovejo „tigr-a.“ Ta mož ima bistre oči in vidi vsak nered. Ko je nekoč obiskal bojno črto v Argonih, si je najprej ogledal bivališče generalnega štaba. Zelo so mu uga-

jala stanovanja častnikov, ki so bila opremljena z vsem udobnim. Nato se je podal v spremstvu gene-rala nekoliko bližje na fronto, kjer je bil nastanjen poveljnik armadnega zbora. Tukaj je bilo že vse bolj priprosto in tiger-Clemenceau je zamrmral: „Je vse dobro, toda tako dobro in udobno ni tukaj, kot je pri vas, gospod general!“ Peljali so ga nato k divizijske-mu majorju, pozneje k brigadnemu poveljniku. Ob-raz Clemenceau-a je postal vedno bolj resen in iz-rekel je kratke besede: „Tukaj je mnogo slabše, ka-kor je pri vas, gospod general!“

Končno je prosil, da ga peljejo k polku. Slu-čajno se je nahajal v bližini polk vojakov iz franco-ske pokrajine Var, katero zastopa Clemenceau v se-natu. Polkovnik in poveljnik dotičnega polka je bil njegov prijatelj iz mladeniške dobe, vsled česar sta se prav pristržno pozdravila in razgovarjala. Cle-menceau je zahteval, da mu polkovnik pokaže stano-vanje, kjer je nastanjen. Prišli so do neke iz ilovice, po načinu afriških ljudožrcv zgrajene koče, katera je služila polkovniku za bivališče. Ob pogledu na to kočo je jezno rekel Clemenceau: „Tukaj je veliko slabše, kakor pri vas, gospod general!“

Ko so končno prišli v strelski jarek, ni mogel Clemenceau še nadalje brzdati svoje jeze in nevolje. Vojaki so ležali na gnili slami in so bredli do kolen v blatu in vodi, ki se je nahajala v strelskem jarku. Ne meneč se za disciplino, je rekel Clemenceau: „General, kako morete trpeti, da stojte vaši vojaki do kolen v blatu in v vodi? Ali bi Vam bilo všeč, če bi se Vas sililo bivati dan za dnevom v takem blatu?! Kako morete kaj takega trpeti? Temu se lahko odpo-maga na ta-le enostavni način: Napravite odvodni ja-rek, položite v strelski jarek nekaj smrekovih hlodov in brun in vojaki bodo na suhem!“

Od tistega časa nima Clemenceau prav nobene pohvalne besede za francosko vrhovno armadno po-veljstvo.

kažejo tudi Japonci, ki posebno zaradi bogatih premogovnikov na severnem Kitajskem tako strašno zahrepeni po raznih kitajskih pokrajinah, ki se jih še prav gotovo polaste, preden mine sedanja svetovna vojna.

Na Angleškem so leta 1913 nakopali premoga 292 milijonov ton, za 14 milijonov več, kot na Nemškem; vendar ima Nemčija nakopanih premogovnih zakladov 424 milijonov ton, nasproti 190 milijonom, ki jih imajo Angleži na razpolago.

Koliko časa pa bo še zemlja tako darežljiva s premogom, kakor je sedaj? Najprej bo zmanjkalo premoga, v kakih 100 letih, na srednjem Češkem, na Sakonskem in v srednji Franciji, kjer so bolj redke in manj globoke plasti. V kakih 200 letih bodo izčrpani premogovniki Durham in Northumberland na Angleškem. Drugod po Angleškem računajo še na 300 do 400 let. Na Belgijskem je premoga dovolj za 800 let, enako na Nemškem v Porenju in na Vestfalskem in v Avstriji, kjer pravijo, da je v Slezjskih premogovnikih blaga še za 1000 let; enako ugođen položaj je tudi v pruski Sleziji. Te cenitve imajo svojo podlago v znanstveno-strokovnih preiskavah iz leta 1908. Seveda so te številke veljavne le za ta slučaj, da se bo vsako leto izkopavalo premoga približno toliko, kakor dosedaj. Na Angleškem in v Ameriki je poraba vedno večja, zato bodo tam tudi zakladi tem preje ugasnili.

Največ premoga ima severna Amerika in sev. Kitajska, za njima pa takoj Nemčija.

Premoga za vojsko je torej pri nas in pri naših zaveznikih dovolj; ker ne manjka tudi drugih sil, — zato je upanje upravičeno, da to vojsko izvojujemo zmagoslavno.

Izčrpane sile in sovraštvo po vojski.

Vojna povzroča — kar je sicer naravno — najrazličnejše pojave, ugibanja in prorokovanja. Tudi taka, ki se gibljejo v skrajnostih. Eni so uverjeni n. pr., da so vse vojskujoče države izčrpane in napovedujejo celo že pozitivno, da bo v par mescih konec vojne. Vsa taka napovedovanja so enostavno nesmiselna. Že sedanjí dogodki, oziroma priprave za prihodnje dogodke za spomlad na vseh frontah govorijo proti taki misli. O izčrpanju danes še ni govora. Kakor je enostavno smešno, ako nasprotniki širijo v svet glasove, da ste Avstro-Ogrska in Nemčija, bodisi militarično, bodisi gospodarsko izčrpani, isto tako bi mi le varali sami sebe, ako bi trdili kaj takega o naših nasprotnikih. Žrtve, ki jih morajo doprinesati, so pač ogromne in vprašanje je, kako dolgo jih bodo mogli doprinesati, ali da bi bili že danes izčrpani, o tem ne more biti še govora.

Drugi se zopet gibljejo v nasprotnem ekstremu in napovedujejo sovraštvo brez konca in kraja. Ali tudi tako govore le ljudje brez razsodnosti. Nedavno je eden pruskih ministrov izpregovoril pametno in trezno besedo, da bo namreč Nemčija potrebovala gospodarskih stikov tudi s sovražniki, torej — obnovitve prijateljskih in rednih razmer. Podobno pametno in trezno besedo je izpregovoril nedavno na petrograjski konferenci agrarcev, zastopnik ruskega ministra za trgovino, Borodajevsky. Izjavil je, da prihajata Avstrija in Nemčija v prvi vrsti v poštev kot tržišče za rusko žito in ruski izvoz. Skrajna koncesija, ki bi jo mogla Rusija storiti svojim zaveznikom v tem pogledu, bi bila ta, da po vojni ne dovoli Avstriji in Nemčiji boljših pogojev, nego zaveznikom. Jasno je torej tukaj povedano, da bo Rusija po vojni iskala gospodarskih stikov z Avstrijo in z Nemčijo.

Je pač tako, da ima gospodarsko življenje svoj železni zakon, po katerem ne more človek biti brez človeka in država ne brez države. Večno sovraštvo bi bila splošna poguba. Sreča je, da narava sama ne dovoljuje, da bi obveljalo, kar bi hoteli glasniki večnega sovraštva med narodi in državami.

Francosko bojišče.

Zanimivo je poročilo nemškega glavnega stana z dne 25. t. m., da je Verdun vsled silovitega nemškega obstreljevanja začel goreti. Sicer pa je položaj od našega zadnjega poročila pri Verdunu nespremenjen.

Italijanska kavalarija za Francijo.

Kakor iz Lugana poročajo, je vpoklic italijanskih kavalerijskih rezervnih častnikov v zvezi s pošiljanjem kavalerijskih čet v Francijo. Število v to svrhu vpoklicanih italijanskih kavalerijskih častnikov znaša baje 1800 mož.

25.000 francoskih duhovnikov na fronti.

Kakor znano, je francoska vlada prisilila tudi katoliške duhovnike, da se morajo z orožjem v roki udeleževati vojske. List „Echo de Paris“ poroča, da škof v mestu Bayonne omenja v svojem pastirskem listu, da se nahaja na francoski fronti 25.000 katoliških duhovnikov.

Pokrajina Wöwre.

Pokrajina, oziroma ravnina ob Mozi, ki je proslula po sijajnih in strahovito krvavih bojih zadnjih dni, se imenuje »le Wöwre«. Francozi izgovarjajo to nefrancosko pisano besedo »Voavr« ter jo ponekod tudi pišejo izgovarjavi primerno »le Voivre«.

Pomorska bitka v Severnem morju.

Iz Berolina se dne 24. marca uradno poroča:

Dne 29. februarja se je v severnem delu Severnega morja vršila bitka med nemško pomožno križarko „Greif“ in tremi angleškimi križarkami ter enim rušilecem. Križarka „Greif“ je tekom boja s torpednimi strelom potopila veliko angleško križarko in končno sama sebe spustila v zrak. Od posadke je prišlo kakih 150 mož v angleško ujetništvo; imena ujetih mornarjev še niso znana. Angleži o celem dogodku strogo molčijo. Ujeto nemško moštvo je od vsake zveze z zunanjim svetom izključeno.

Italijansko bojišče.

Na več točkah artilerijsko obstreljevanje. Na prelazu Plöcken smo zopet dosegli uspeh.

Italijan obstreljuje Gorico in Roveret.

Sovražna artilerija je dne 23. marca obstreljevala mesti Gorico in Roveret.

Italijani hočejo Trst in Reko.

V listu „Preparazione“ piše italijanski strokovnjak, da težišče jadranskega vprašanja ne leži več v spodnji, ampak v zgornji Adriji. Ako hočejo Italijani kedaj zasesti Trst in Reko, morajo poprej napasti avstrijsko brodogradnjo. V to svrhu bi se moralo najpoprej razpoložljivo francosko in angleško brodogradnjo združiti z italijanskim. Mnogi italijanski listi izjavljajo sedaj dan na dan, da je sveta dolžnost Italijanov, da hitijo svojim zaveznikom na raznih bojiščih na pomoč. A nikogar ni, ki bi stavil protizahtevo, da bi naj zavezniško brodogradnjo pomagalo Italijanom do uresničenja njih jadranskih idealov. Pisatelj pravi: „Pozabiti ne smemo, da se je Italija radi Adrije odločila za vojsko. Trentin je bil že itak samoobsebi določen za italijanski vojni plen. Če bo pa po vojski — naj bo njen konec kakoršenkoli — avstrijsko brodogradnjo ostalo v Adriji nezlomljeno, potem smo Italijani vojsko popolnoma zaman vodili.“

Zopet novi vpoklici v Italiji.

»Stampa« poroča, da so vpoklicane tri vrste neizvežbanih letnikov 1882 in 1883 ter še mogoče več drugih.

Italijani zaplenili nemške ladje?

Iz Stockholma poročajo preko Londona, da so v Italiji zaplenili 36 nemških ladij. V Bukarešto pa poročajo iz Rima, da je vest o zaplembi izmišljena. Italijanska vlada uporablja nemške in tudi avstrijske ladje le za prevažanje italijanskih čet.

Pred Valono.

Italijani se silno trudijo, da bi svoje utrdbe pri Valloni pod vsakimi pogoji držali. Italijanska vojna mornarica je zbrana pred Valono.

Pred Solunom.

Na obeh straneh Vardarja je v okolici Gevgja-

lija prišlo zadnje dni večkrat do artilerijskih bojev.

Iz Sofije se dne 24. marca poroča, da so naše patrulje južno od jezera Dojran vrgle francoske čete nekaj kilometrov nazaj na grško ozemlje. Zaplenile so velike francoske zaloge sena, ki so radi velikega pomanjkanja sena prišle našim četam zelo prav.

Turška bojišča.

Na Kavkazu so Turki rusko ofenzivo srečno ustavili. Druga poročila zopet pravijo, da so Rusi sami radi opustili svoje prodiranje na tem bojišču in so velik del svojih čet poslali s Kavkaza na evropsko bojišče.

V Mezopotamiji je četa angleškega generala Townsenda še vedno v Ku-el-Amari od Turkov obkoljena.

Iz Egipta prihaja poročilo, da se je ob Suškem prekopu vršil dne 18. marca manjši boj, v katerem so Turki ušli nekaj indijskih vojakov.

Mackensen v Carigradu

Carigrajska „Agence Telegraphique Milli“ poroča dne 23. marca:

Generalni maršal pl. Mackensen, ki pride v Carigrad, da izroči sultanu od cesarja Viljema izročeno maršalsko palico, je danes (dne 23. marca) došel v Odrin, kjer je bil sijajno sprejet. Mackensen si je ogledal v Odrinu mošejo sultana Selima. Generalni maršal bo jutri (dne 24. marca) odpotoval v Carigrad, kjer bo od sultana sprejet v izvanredni audijenci, kateri bo prisostoval tudi vojni minister podgeneralisimus Enver-paša.

Mackensen je bil v Carigradu izredno slovesno sprejet. Ogromne ljudske množice so se zbrale po ulicah, po katerih se je vozil; Turki so mu prirejali prisrčne ovacije.

V Nemčiji agitirajo za poostren podmorski boj.

„Berliner Tagblatt“ poroča, da prihajajo od mnogih strani vesti, da po raznih krajih nasprotniki sedanje vlade agitirajo za poostren podmorski boj. Agitatorji se trudijo, da z oklici in posebnimi peticijami, za katere pobirajo podpise, združijo svoje pristase k velikemu gibanju, katero bi naj povedalo vladi, da je ljudstvo za najostrejši podmorski boj proti Angliji in drugim sovražnikom. S tem gibanjem se hoče dati nemški vladi nezaupnico. Po gostilnah celo natakariji pobirajo od gostov podpise za omenjene peticije.

Še nad štiri mesce.

List »Republique Francaise« ponatiskuje članek lista »Piersons Weekly«, kjer je izjavilo več uglednih strokovnjakov, koliko časa bo še trajala vojna. General Turner je izjavil: »Ne verujem, da bi trajala vojna še nad štiri mesce«. — Admiral Bridge pa sodi, da bo trajala vojna več časa. To so seveda samo domnevanja, ki se ne dajo podpreti z gotovimi dejstvi.

Politične vesti.

Nemško-madžarske konference na Dunaju. Kakor znano, se je vršilo nedavno v Budimpešti posvetovanje nekaterih avstrijsko nemških poslancev, med katerimi sta bila dr. Gross in Dobernigg, z madžarskimi politiki. Na tem sestanku se je razpravljalo o raznih madžarsko-nemških vprašanjih, ki se nanašajo na bodočo ureditev monarhije. Te konference se bodo sedaj nadaljevale na Dunaju, kamor so prispeli dne 25. marca nekateri odličnejši madžarski parlamentarci.

Poljaki v pruskem deželnem zboru. Pruski deželni zbor je sprejel tudi v tretjem branju proračun. V imenu poljskih poslancev je dr. Wiegolewski izjavil: Že pri zadnji proračunski razpravi smo slovesno ugovarjali, da so v proračunu tudi svote, ki se porabijo proti poljskemu narodu. Smatramo

to za hudo kršenje opravičenih interesov poljskega naroda in dokler bodo te postavke v proračunu, bomo glasovali proti celemu proračunu.

Raznoterosti.

Draginjske doklade duhovščini. Kakor smo že javili, dobi duhovščina, kjer je potrebna, draginjsko doklado. Vlada je v to svrhu odredila 3 milijone kron.

Draginjske doklade poštanim uslužbencem. Trgovinsko ministrstvo se je izreklo, da bo dovolilo za tekoče leto poštanim uslužbencem, kot poštarjem, poštanim oficijantom in aspirantom kakor tudi ženskemu poštному osoblju draginjske doklade.

Draginjske doklade rubežni proste. Nova cesarska naredba določa, da se draginjskih doklad, ali sploh doklad, ki jih dovoljujejo država in sploh vse javne oblasti, javni zavodi, zasebni zavodi in zasebna podjetja ali zasebniki svojim uslužbencem, ne smejo zarubiti.

„Gorenjec“ ustavljen. Oblast je ustavila izhajanje tednika »Gorenjec« v Kranju. Razlog nam ni znan.

Težave avstrijskega časopisja. V dunajski trgovski zbornici je bilo posvetovanje izdajateljev časopisov glede težav pri dobivanju papirja. Zastopanih je bilo 150 časopisov. Zborovalci so sklenili naprositi vlado, naj ustanovi centralo za papir in določi obseg časopisov. Omenjeno bodi pri tej priliki, da imajo tudi na Nemškem jako velike težave s papirjem, nemški tovarnarji pa prodajajo papir v — inozemstvo. — Pomanjkanje papirja se močno pojavlja tudi pri časopisju na našem jugu. Radi tega je potrebno, da se naročnina redno plačuje. Pozivamo vse naše naročnike, ki še dolgujejo naročnino, ali pa še iste niso obnovili, da takoj storijo svojo dolžnost. Odslej bomo primorani, da ustavimo list vsem, ki naročnine ne plačajo naprej. Kdor še torej ni plačal naročnine za »Stražo«, naj to takoj stori. Naročnino se naj pošlje po poštni nakaznici pod naslovom: »Upravništvo Straže v Mariboru«.

Časopisje in vojna. Predstojništvo društva nemških zalagateljev časopisov in izdajateljev vseh listov v Lipskem je priobčilo ravnokar izjavo, v kateri obrazlojuje vzroke, ki neizogibno zahtevajo povišanje cen dnevnih listov. Ta oklic opisuje težave, s katerimi se mora časopisje boriti od začetka vojne, in opozarja na sedaj nastale težave pri nabavljanju papirja in na povišanje cen papirja. To je prisililo nemške časopise k skrčenju izdaj in k čim večjemu višanju dohodkov. Društvo apelira na nemško ljudstvo, naj vsakdo ostane zvest svojemu listu in naj doprinese malo žrtev, ki se zahteva od njega s predstoječim povišanjem cen. Izdajatelji listov v Lipskem napovedujejo s prvim aprilom 20 odstotno povišanje cen.

Hitrost ruske pošte. Iz Rajhenburga se piše: Četudi šele čez pol leta, pa prišel je vendar le odgovor iz Taškenta v Turkestanu. Alojzij Gaberc piše: »Taškent, 13. dec. 1915. Predragi brat! Tvojo karto od 5. avgusta 1915 sem sprejel 12. dec. 1915. To je prvo poročilo od doma po 16 mescih! Veseli me, da ste vsi zdravi, tudi jaz se v tem oziru ne morem pritoževati... Ali zakaj pišeš tako splošno, piši konkretno, hodnjič natančneje. Sploh me poraža Tvoja kratkica. Vse jedno, tako dolgo sem brez vsega, vzdržal ledeno do konec. Pozdrav Tebi in vsem znanim. Prosim, piši bolj pogosto. Vesele praznike! Tvoj Alojz.« — Ta dopisnica je hodila iz Taškenta od 13. dec. 1915 do 28. febr. 1916, torej je prišel odgovor na pismo z dne 5. avg. 1915 šele po dolgih šestih mescih. V tej vojski se bo moral pač marsikdo v tem oziru vaditi v potrpežljivosti.

Nove poštne znamke za Srbijo. Avstrijska uprava je izdala za Srbijo nove poštne znamke, ki so zelo podobne našim poštanim znamkam v Bosni in Hercegovini.

Pomiloščeni kaznjenci. Naš cesar je pomilostil 90 kaznjencev v raznih avstrijskih kaznilnicah. Od teh pripade na mariborsko moško kaznilnico 13, na graško 12 oseb in na žensko kaznilnico v Begunjah na Kranjskem 4 osebe.

Bakrena galica. Kakor se nam poroča, je bakrena galica za naše štajerske vinogradnike že došla in se bo prihodnje tedne razdeljevala. V naših krajih bodo razdeljevali galico okrajni zastopi, ki so poprej sprejemali naročila. Cena bo baje za nekaj vinarjev nižja kot je bilo prvotno določeno.

Tudi mlečne karte dobimo. Po poročilih dunajskih listov, bo izšla v najkrajšem času cesarska naredba, ki bo določala, da bodo upeljane v Avstriji

tudi takozvane mlečne karte. V zadnjem času se pojavlja izvanredno pomanjkanje mleka. Vzrok temu je kakor so dognali, ker se uporablja v nekaterih gospodarstvih preveč mleka za razne domače živali, kot mačke, pse itd. Od te določbe bodo izvzete bolnišnice in take bolne osebe, katerim bo zdravniško dovoljeno, da bodo smele uživati večje množine mleka.

Sladkorne zaloge na Ogrskem zaplenjene. Ogrska vlada je zaplenila vse sladkorne zaloge na Ogrskem ter zajedno odredila, da je prepovedano pivovarinarjem uporabljati sladkor pri izdelovanju piva. Baje se nahajajo na Ogrskem velikanske zaloge poskritega sladkorja.

Pomanjkanje cigaret, smodk in tobaka odpravljeno. Tobakna uprava javlja, da bo v najkrajšem času odpravljeno pomanjkanje cigaret, smodk in tobaka, ki je bilo ponekod že precej občutno.

Dobiček južne železnice v letu 1915. Ravnokar objavljeni računski zaključek južne železnice v upravnem letu 1915 izkazuje 100.000 kron čiste ga dobička.

Prememba zasebnega prava. S cesarskima naredbama z dne 12. oktobra 1914 in z dne 25. julija 1915, so bili uveljavljeni posamezni deli v gospodski zbornici že sprejete novele splošnemu državljanstvu zakonu. S tem je bilo ustreženo vsaj najnujnejšim slučajem, nastalim iz upliva vojne na posamezne dele zasebnega prava. Od tedaj je vsled opustošenj pri sovražnih upadih, zlasti vsled uničenja zemljiških knjig in drugih listin, postalo potrebno, da se uveljavijo določbe načrtane o pridobitvi lastnine drugih nujnih pravic na posestvih, ki niso vknjižene, dalje predpisi o skrajšanju dobe zastaranja, da bi nastale negotovosti glede lastniških razmer pri posestvih in otežkočenja pri zemljiškem kreditu. Popolna prememba zasebnega prava v zmislu novele, ki jo je sklenila gospodska zbornica, je postala neodložna in se je izvršila s cesarsko naredbo z dne 19. marca 1916.

Za zmanjšanje hmeljskih nasadov v Avstriji. Zveza avstrijskih hmeljskih društev je izdala na avstrijske hmeljske podružnice kakor tudi na ožsko poljedelsko ministrstvo okrožnico, v kateri priporoča, da hmeljarje letos po možnosti sade med hmeljske nasade repo, krompir ter sejejo lan in konoplje, ker ni pričakovati, da bi se dvignile hmeljske cene v tem, in bržčas tudi v bodočem letu. Ne priporoča se pa popolnoma opustiti zlasti srednjih in boljših hmeljskih nasadov.

Štiriletni mož. Zdravnik dr. Abmann pripoveduje v »Deutsche Mediz. Wochenschrift«: V Meiningenu na Nemškem živi neobičajno razvit štiriletni dečko Robert E. Njegovi starši in šestero bratov ter sester so povsem normalno razviti. Oče je sedaj na bojišču. V prvem letu se mali Robert ni prav nič razlikoval od drugih otrok. Drugo leto pa so starši zapazili, da jako naglo rase. Mišice so se začele razvijati, glas mu je postajal globlji in duh vedno resnejši in zrejši. Ko je bil tri leta star, se ni hotel več igrati z drugimi otroci ter je najraje govoril z odraslimi o raznih resnih vprašanjih. Kot štiriletni dečko hodi in se obnaša kakor mož, rad dela in je tako močan, da brez napora prenaša svojo petletno sestrico. Visok je že 121 cm in tehta 35 kg. Nedavno se je pri konjih, ki jih je vpregal, ponesrečil. Prepeljali so ga v bolnišnico, da ga operirajo. Zdravniki so morali pri narkozi dati ravno tako veliko dozo, kakor odraslemu človeku. Štiriletni Robert zna že dobro pisati in čitati ter je izboren računar.

Vpliv vojne podmorskih čolnov na živalstvo. Podmorski čolni niso občutno škodovali samo angleškim ladjam, ampak tudi angleškim pticem. V celi drugi polovici junija lanskega leta je ležala ob južni škotski obali debela rjava oljnata plast, ki je pokrivala velikanske širine morja, mestoma celo nad 20 mm na debelo. Posledica tega je bila velika umrljivost med morskimi pticami. V nepreglednih množinah so ležali mrtvi povodni ptici, morski potapljači in razne gosi po obali. Mnogo so jih našli v popolni omotici, ker so bile njih perutnice tako prilepljene z oljem, da niso mogle ne leteti, ne plavati, ne se potopiti ter so vsled tega bile obsojene na smrt od lakote. Posebno očitna je bila ta prikazen v Firth of Forth, na pred istim ležečih otokih in severno od istega na obali graščine Tife. Dosedaj niso še doznali, odkod je bilo to olje, skoraj gotovo pa je isto izteklo iz od pomorskih čolnov torpediranih ladij, ki so vozile mazilno olje. Tako trpijo tudi angleški ptici vsled vojne, povzročene po njih gospodarjih, Angležih samih.

V nedostojni obleki ne v cerkev. Na cerkvenih vratih v Eitalu pri Monakovem je čitati, da je prepovedano ženskim osebam v nedostojni obleki, kot s preveč širokimi ali s preveč ozkimi krili i. t. d. stopiti v cerkev. Katera ženska oseba ne bi upoštevala te prepovedi, bi se jo moralo iztirati iz cerkve.

Trkati je prepovedano. Pred učiteljevim stanovanjem je prazen sod, last vinskega trgovca, ki ima v šolskih kletih svojo zalogo. Šolski otroci so imeli posebno veselje, da so tolkli in razbijali po sodu, kajti prazna vinska posoda ima tudi nekaj glasu. Učitelju ta godba ni bila kaj prida vseč, zato nabije na sod listek z opombo: »Tukaj razbijati in trkati je prepovedano!« Drugi dan pride živahni Miheec do šole, pa zopet poskusi svojo umetnost in nabijanje na sodu. Učitelj pogleda skozi okno ter zakliče: »Čakaj poredneži!« — Miheec je vedel, da sedaj ne bo prav varno iti v šolo. Počasi se le zmuzne v učilnico. Ko odmolijo, ga pozove učitelj z resnim klicem: »Ti si zopet razbijal po sodu!« — Boječe odgovori Miheec: »Da.« — Moral je pred klopi, kjer naj bi se naredil kratek obračun. Učitelj ga prime, vzame brezovko, da bi po stari poštini navadi ošlenil parkrat po tistem delu telesa, ki ga je najmanj škoda. Toda, ko boče zamahni, mu roka zastane. Tam, kamor bi naj spustil palico, je bilo z učiteljevo lastno roko zapisano: »Tukaj razbijati in trkati je prepovedano!« — Navihani Miheec je vedel, kaj ga čaka, pa je odtrgal list od sode ter ga nalepil odzadaj na hlače. Učitelj se je moral smejati — pa je Mihecu kazeno odpustil.

Za ledvične bolezni uživaj vsak dan na olju prepečeni paradiznik ali na maslu prepečeno kumino. Za pijačo kuhaj ovseno slamo z medom in pij za žejo.

Nalezljive bolezni na Spodnjem Štajerskem. Na Spodnjem Štajerskem so uradno priglasele sledeče nalezljive bolezni: Trebušni legar: 8 slučajev v Celju, 7 v Mariboru, po 2 v Lučah, Gornji Bistrici, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, Vurbergu, Radgoni in pri Sv. Vidu. Davica: po 3 slučajih v Mariboru in Celju, po 2 slučajih v Trbovljah, Gornjih Žrjavcih, Slatini, Šoštanj. Škrlatica: 32 slučajev v občini Zakušak pri Ptuj, 4 v Mariboru, po 2 v Ptuj in v Mozirju. Osepnice: 4 slučajih v Grizah, 2 v Žalcu, 2 v Celju in 2 v Mariboru. Otrpnjenje tilnika: 1 oseba v Mariboru.

Dopisi.

Celje. V zadnjih dneh so umrle vsled ran, zadobljenih na bojiščih, v celjskih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: Pešca Jožef Murauer in Janoš Szely. Pokopana sta bila na tukajšnjem mestnem pokopališču.

Celje. V našem mestu in v okolici je postalo pomanjkanje moke v zadnjem času zelo veliko. Več pekarn je ustavilo obrat, ker ne dobivajo nič moke. Le v malokateri trgovini je še mogoče dobiti kaj moke. Vzrok temu je, ker tukajšnja mlina dobivata žito za zmletev v zelo nezadostni množini.

Celje. Tukajšnji rudniški nadzornik in nadporočnik v rezervi, Ivan Gutmann, je imenovan za stotnika. Tukajšnji zdravniki v vojaških bolnišnicah dr. A. Mahr, dr. Frid. Ascher in dr. Ferdinand Trenz so odlikovani z zlatim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne.

Čadram. Vojska in njeni hudi nasledki se tudi pri nas čutijo in so po nedeljah in praznikih stoli na moški strani skoraj prazni. Ker ne samo vsi le kolikor toliko za vojaški stan sposobni fantje so morali v vojsko, ampak tudi gospodarji do 50. leta, zavsem gotovo v celi fari do 500. Vzeli so nam tri gg. učitelje, načelnika domače posojilnice in njegovega namestnika, orglaveca in pirotehnikarja naše elektrarne. Eni so se kar od začetka vojske morali podati proti Rusom, drugi proti Srbom in so tam junaško smrt storili ali so bili ujeti, od nekaterih pa še drugega ne poročajo, kakor da so zgubljeni in že celo leto ali čez ni glasu od njih. Iz same čadramske ne velike vasi je 12 gospodarjev pod orožjem in le 5 starejših še dom varuje. Ko je pa verolomni Lah nam pred 9 mesci vojsko napovedal, so eni našli tam ob Soči že prej okope delali in se potem združeni z junaškimi Hrvati vojskovali pri Sv. Luciji, Pevmi, na Krnu in na Doberdobo ter jih je bilo tam več ranjenih.

Koledarja za slovenske vojake ima tiskarna sv. Cirila v Mariboru samo še nekaj izvodov. Kdor ga misli naročiti, naj to takoj stori. Dozdaj se ga je razpečalo že blizu 20.000.

Naznanilo. Mnogi so naročili pri tiskarni sv. Cirila v Mariboru molitvenik »Hči Brezmadežne« in knjižico »Nemščina brez učitelja.« Pa teh knjig žalibog zdaj ne moremo poslati, ker prve vkljub večkratnemu pisanju ne moremo dobiti od založnika, druga pa je pošla in se zdaj zopet tiska. Ko te knjige dobimo, jih takoj določimo vsem naročiteljem.